

STORA SOCIALISTISKA OKTOBERREVOLUTIONENS 24-ÅRSDAG

av J.V. Stalin

Tal på Moskvaskas arbetandedeputerades sovjets
högtidssammanträde med parti- och de allmänna
organisationerna i Moskva den 6 november 1941.

Förlaget för litteratur på främmande språk
MOSKVA 1954.

Kamrater!

Tjugofyra år har förflutit sedan den socialistiska Oktoberrevolutionens seger och sovjetsystemets upprättande i vårt land. Vi står nu på tröskeln till det stundande tjugofemte året av sovjetsystemets tillvaro.

På högtidssammanträden i anledning av Oktoberrevolutionens årsdagar drar vi vanligen facit av våra framgångar på det fredliga uppbyggets område under det gångna året. Vi har verkligen möjlighet att göra detta, eftersom våra framgångar i det fredliga uppbygget ökas inte blott år för år utan även månad för månad. Vilka framgångar det är och hur stora de är, det vet alla, både våra vänner och fiender.

Det förflutna året var dock inte enbart ett år av fredligt uppbyggande. Det var samtidigt ett år av krig mot de tyska inkräktarna, vilka svekfullt överföll vårt fredsälskande land. Endast under de första sex månaderna av det gångna året kunde vi fortsätta vårt fredliga uppbyggnadsarbete. Under årets senare hälft, sedan mer än fyra månader tillbaka, pågår ett förbittrat krig mot de tyska imperialisterna. Kriget blev således en vändpunkt i vårt lands utveckling under det gångna året. Kriget har i avsevärd grad inskränkt och inom några områden helt och hållet avbrutit vårt fredliga uppbyggnadsarbete. Det har tvingat oss att omställa hela vårt arbete efter krigets krav. Det har

s. 20

förvandlat vårt land till ett enigt och alltomfattande uppland, som betjänar fronten, vår Röda armé och vår Örlogsflotta.

Perioden av fredligt uppbyggande är förbi. Perioden av frihetskriget mot de tyska inkräktarna har tagit sin början.

Det är därför alldeles på sin plats att taga upp frågan om krigets resultat under den senare hälften av det gångna året eller egentligen under något mer än fyra månader av årets andra hälft, samt om de uppgifter vi ställt oss i detta frihetskrig.

KRIGETS FÖRLOPP UNDER DE FYRA MÅNADERNA

Redan vid ett av mina anföranden i början av kriget sade jag, att kriget skapat ett allvarligt hot mot hela vårt land, att vårt land svävar i stor fara samt att vi måste förstå och inse denna fara och omställa hela vårt arbete efter krigets krav. Nu, efter fyra månaders krig, måste jag understryka, att denna fara inte har minskats utan tvärtom ytterligare skärpts. Fienden har erövrat en stor del av Ukraina samt Beloryssland, Moldavien, Litauen, Estland och en rad andra områden, brutit in i Donetsbäckenet, som ett svart åskmoln dragit fram emot Leningrad och hotar nu vår ärorika huvudstad Moskva. De tysk-fascistiska inkräktarna plundrar vårt land, förstör städer och byar, som skapats genom våra arbetares, bönders och intellektuellas arbete. Hitlerhorderna mördar och misshandlar vårt lands fredliga invånare utan att skona vare sig kvinnor, barn eller åldringar. Våra bröder i de av tyskarna besatta delarna av vårt land stönar under de tyska förtryckarnas ok. s. 21

Strömmar av fiendeblod har flutit, under det att kämparna i vår armé och flotta försvarat sitt hemlands ära och frihet, tappert slagit tillbaka den djuriska fiendens angrepp samt visat exempel på sin lysande tapperhet och hjältemod. Men fienden ryggas icke tillbaka inför offer, hans soldaters blod betyder intet för honom, han kastar ständigt fram nya styrkor till fronten för att ersätta de icke längre stridsdugliga trupperna och spänner alla sina krafter i syfte att erövra Leningrad och Moskva före vinterns inbrott, ty han vet, att vintern ej bådars honom något gott.

Under de fyra krigsmånaderna har vi förlorat 350.000 man i stupade och 378.000 i saknade samt har 1.020.000 sårade. Under samma period har fienden förlorat över 4.500.000 man i stupade, sårade och fångar.

Det kan inte råda något tvivel om att Tyskland vars människoreserver redan håller på att sina — som följd av dessa fyra månaders krig blivit betydligt mera försvagat än Sovjetunionen, vars reserver först nu utvecklas i full omfattning.

»BLIXTKRIGETS« FIASKO

När de tysk-fascistiska rövorna företog sitt överfall på vårt land, ansåg de sig med säkerhet kunna »göra slut« på Sovjetunionen inom en och en halv eller två månader samt på denna korta tid nå fram till Ural. Det måste erkännas att tyskarna inte gjorde någon hemlighet av denna plan på en »blix seger«. Tvärtom gjorde de all möjlig reklam för den. Fakta har emellertid visat, hur oerhört lättsinnig och ogrundad denna »blix tplan« var. Nu måste denna vanvettiga plan anses ha lidit slutgiltigt sammanbrott. (*Applåder.*) s. 22

Hur kommer det sig, att detta »blix tkrig«, som lyckades i Västeuropa, misslyckades och led fiasko i öster?

Vad räknade de tysk-fascistiska strategerna med när de påstod, att de skulle bli färdiga med Sovjetunionen på två månader och under denna korta tid tränga fram ända till Ural?

De räknade framförallt med och hoppades på allvar skapa en allmän koalition mot SSSR, indraga Storbritannien och USA i denna koalition — efter att först ha skrämt de styrande kretsarna i dessa länder med revolutionens spöke — samt sålunda fullständigt isolera vårt land från andra stater. Tyskarna visste, att deras politik att spela på klassmotsättningarna inom enskilda stater samt motsättningarna mellan dessa stater och sovjetlandet redan lett till resultat i Frankrike, vars styresmän låtit skrämma sig av revolutionens spöke och i förskräckelsen lagt sitt hemland för Hitlers fötter och inställt motståndet. De tysk-fascistiska strategerna trodde, att precis detsamma skulle bli fallet med Storbritannien och USA. Den inte obekante Hess skickades egentligen till England av de tyska fascisterna för att för-
må de engelska politikerna att ansluta sig till det allmänna fälttåget mot Sovjetunionen. Men tyskarna missräknade sig grundligt. (*Applåder.*) Storbritannien och USA anslöt sig trots Hess' bemödanden inte till de tysk-fascistiska rövarnas fälttåg mot SSSR, utan de befinner sig tvärtom i samma läger som SSSR mot Hitlertyskland. Långt ifrån att isoleras förvärvade SSSR i stället nya allierade såsom Storbritannien, USA och andra länder vilka ockuperats av av tyskarna. Det visade sig, att den tyska politikens trick att spela på inbördes motsättningar och s. 23

skrämma med spöket av en annalkande revolution förlorat sin verkan och inte längre är användbart under de nya förhållandena. Denna politik är numera inte endast oanvändbar, utan den drar också med sig ödesdigra följder för de tyska inkräktarna själva, då den under de nya krigsförhållandena får rakt motsatt verkan.

För det andra räknade tyskarna med att sovjetsystemet och den sovjetiska hemmafronten skulle sakna hållfasthet. De trodde att efter den första allvarliga stöten och Röda arméns första motgångar konflikter skulle uppstå mellan arbetarna och bönderna samt kiv mellan SSSR:s folk, att uppror skulle följa och landet sönderfalla i sina beståndsdelar, vilket skulle underlätta de tyska inkräktarnas framryckning ända till Ural. Men tyskarna missräknade sig grundligt även här. Röda arméns motgångar försvagade inte utan stärkte tvärtom ytterligare såväl förbundet mellan arbetare och bönder som vänskapen mellan folken i SSSR. (*Applåder.*) Och inte nog härmed. De förvandlade SSSR:s folkfamilj till ett enigt och orubbligt läger, som osjälviskt stöder sin Röda armé och sin Röda flotta. Aldrig tidigare har sovjetlandet bakom fronten varit så hållfast som nu. (*Stormande applåder.*) Det är fullt troligt, att varje annan stat, som lidit sådana förluster i territorium som vi nu lidit, inte skulle ha uthärdat provningarna utan råkat i upplösning. Om sovjetsystemet så väl bestått provet och till på köpet förmått stärka sin hemmafront, så betyder detta att sovjetsystemet nu är det stabilaste av alla samhällssystem. (*Stormande applåder.*)

s. 24

De tyska inkräktarna räknade till sist med att Röda armén och Röda flottan skulle vara svaga och antog, att den tyska armén och den tyska flottan med den första stöten skulle lyckas riva upp och skingra vår armé och flotta samt öppna väg för en obehindrad framryckning långt in i vårt land. Men tyskarna missräknade sig grundligt även här, överskattade sina egna krafter samt underskattade vår armé och vår flotta. Naturligtvis är vår armé och flotta ännu unga, de har blott kämpat i fyra månader och har ännu icke hunnit att fullt ut bli stridsvana, medan de mot sig har tyskarnas elitarmé och -flotta, som redan fört krig i två år. Men för det första är vår armés moraliska halt högre än den tyska, emedan vår armé försvarar sitt hemland mot främmande inkräktare och tror på sin rättvisa sak, under det att den tyska armén för ett erövringskrig och plundrar ett främmande land utan att ens ett ögonblick kunna tro att dess skamliga sak skulle vara rättfärdig. Det kan inte råda något tvivel om att idén om fosterlandets försvar, som vårt folk kämpar för, i vår armé måste föda och i verkligheten föder hjältar, vilka sammansvetsar Röda armén, under det att idén om erövring och plundring av ett främmande land, vilket tyskarna egentligen

strider för, måste föda och i verkligheten också inom den tyska armén föder professionella rövare, vilka saknar all moralisk halt och korrumpierar den tyska armén. För det andra avlägsnar sig den tyska armén under sin framryckning långt in i vårt land från sitt tyska uppland, nödgas operera i fientlig miljö, nödgas i ett främmande land skapa ett nytt etappområde som dessutom förstöres av våra partisaner, vilket i grund desorganiserar den tyska arméns försörjning, tvingar den att frukta sitt eget etappområde och dödar dess tro på hållbarheten i sitt läge. Vår arme däremot opererar i sin egen miljö, åtnjuter oavbrutet stöd från sitt uppland, har en tryggad försörjning i fråga om manskap, ammunition och livsmedel samt hyser fast tillit till sitt uppland. Detta är anledningen till att vår armé visat sig starkare än tyskarna förutsatte och den tyska armén svagare än man kunde ha förmodat om man dömt efter de tyska inkräktarnas skrytsamma reklam. Försvaret av Leningrad och Moskva, där våra trupper nyligen tillintetgjort ett trettio-tal tyska kaderdivisioner visar, att det i fosterlandskrigets eld smides och redan smitts nya sovjetkämpar och befälhavare, flygare, artillerister, granatkastare, stridsvagnssoldater, infanterister, sjömän, vilka i morgon skall bli en skräck för den tyska armén. (*Stormande applåder.*) s. 25

Det råder intet tvivel om att alla dessa omständigheter tillsammans varit bestämmande för »blixtkrigets« oundvikliga fiasko i öster.

ORSAKERNA TILL VÅR ARMÉ'S TEMPORÄRA MOTGÅNGAR

Allt detta är naturligtvis riktigt. Men det är också riktigt, att vid sidan av dessa gynnsamma omständigheter även finns en rad för Röda armén ogynnsamma förhållanden, till följd av vilka vår armé lider temporära motgångar, tvingas retirera, tvingas utlämna en rad områden i vårt land till fienden.

Vad är detta för ogynnsamma förhållanden? Var ligger orsakerna till Röda arméns temporära militära motgångar?

En av orsakerna till Röda arméns motgångar är frånvaron av en andra front i Europa mot de tysk-fascistiska trupperna. Saken är den, att för närvarande på den europeiska kontinenten inte finns några arméer från Storbritannien eller Amerikas förenta stater, som för krig mot de tysk-fascistiska trupperna, vilket gör att tyskarna inte behöver splittra sina styrkor och föra krig på två fronter, i väst och i öst. s. 26

Och detta förhållande leder till att tyskarna, som anser sig ha ryggen säkrad i väster, har möjlighet att sätta in alla sina egna trupper och sina europeiska bundsförvanters trupper mot vårt land. Situationen är nu sådan, att vårt land utkämpar frihetskriget ensamt, utan militärt stöd från någon, mot tyskarnas, finnarnas, rumänernas, italienarnas och ungrarnas förenade styrkor. Tyskarna yvs över sina tillfälliga framgångar, skryter utan all måtta över sin armé och försäkrar att den alltid kan besegra Röda armén i envig. Men tyskarnas försäkringar är endast tom skryt, ty det är obegripligt varför de i så fall kallat finnarna, rumänerna, italienarna och ungrarna till hjälp mot Röda armén, som uteslutande kämpar med egna krafter utan militär hjälp utifrån. Det kan inte råda något tvivel om att frånvaron av en andra front mot tyskarna i Europa i hög grad underlättar den tyska arméns läge. Men lika otvivelaktigt är det också, att upprättandet av en andra front på den europeiska kontinenten — och denna front kommer ovillkorligen att upprättas inom den närmaste tiden (*stormande applåder*) — i väsentlig grad kommer att underlätta vår armés läge till förfång för den tyska.

En annan orsak till vår armés temporära motgångar är bristen på stridsvagnar, delvis även på flyg. I det moderna kriget är det mycket svårt för infanteriet att kämpa utan stridsvagnar och utan tillräcklig flygbetäckning från luften. Vår flyg är kvalitativt överlägset det tyska flyget, och våra hjältemodiga flygare har höljt sig med den ära som s. 27 tillkommer tappra kämpar. (*Applåder.*) Men vi har tillsvidare mindre antal flygplan än tyskarna. Våra stridsvagnar är kvalitativt överlägsna de tyska stridsvagnarna, och mer än en gång har våra ärorika stridsvagnssoldater och artillerister drivit de omskrutna tyska truperna med deras otaliga stridsvagnar på flykten. (*Applåder.*) Men vi har i alla fall flera gånger färre stridsvagnar än tyskarna. Detta är hemligheten med den tyska arméns tillfälliga framgångar. Man kan icke säga, att vår stridsvagnsindustri arbetar dåligt och levererar ett ringa antal stridsvagnar till fronten. Nej, den arbetar mycket bra och producerar ett rätt stort antal förstklassiga stridsvagnar. Men tyskarna producerar betydligt flera stridsvagnar, emedan de nu till sitt förfogande har inte bara sin egen stridsvagnsindustri utan även Tjeckoslovakiens, Belgiens, Hollands och Frankrikes industri. Om detta inte vore fallet, skulle Röda armén för länge sedan ha krossat den tyska armén, som inte inlåter sig i strid utan stridsvagnar och inte uthärdar slagen av våra trupper, om den inte förfogar över ett överlägset antal stridsvagnar. (*Applåder.*)

Det finns endast ett medel, som oundgängligen erfordras för att gö-

ra slut på tyskarnas överlägsenhet i stridsvagnar och därmed radikalt förbättra vår armés läge. Detta medel består inte endast i att flera gånger om öka produktionen av stridsvagnar i vårt land utan också att på samma gång kraftigt öka produktionen av attackplan, granatgevär, pansarvärnskanoner, pansargranater och granatkastare samt anlägga mera tankgravar och andra stridsvagnshinder av olika slag.

Detta är nu vår uppgift.

Vi kan fylla denna uppgift och vi måste till varje pris fylla den! s. 28

VAD ÄR »NATIONALSOCIALISTERNA«?

De tyska inkräktarna, d.v.s. hitleristerna, kallas hos oss vanligen fascister. Hitlermännen anser tydligen detta oriktigt och fortsätter enbart att kalla sig »nationalsocialister«. Följaktligen vill tyskarna intala oss, att hitleristernas, de tyska inkräktarnas parti, som plundrar Europa och organiserat det brottsliga överfallet på vår socialistiska stat, är ett socialistiskt parti. Är detta möjligt? Vad kan det finnas för gemensamt mellan socialismen och de barbariska hitlerinkräktarna, de europeiska folkens plundrare och förtryckare?

Kan man anse hitleristerna vara *nationalister*? Nej, det kan man inte. I själva verket är hitleristerna numera inte nationalister utan *imperialister*. Så länge hitleristerna höll på med att sammansluta tyska områden och med Tyskland återförenade Rhenlandet, Österrike m.m., kunde de med viss fog anses vara nationalister. Men sedan de ockuperat främmande territorier och underkuvat europeiska nationer — tjecker, slovakar, polacker, norrmän, danskar, holländare, belgier, fransmän, serber, greker, ukrainare, beloryssar, balter o.s.v. — samt börjat eftersträva världsherravälde, har hitlerpartiet upphört att vara nationalistiskt emedan det från detta ögonblick blivit ett imperialistiskt erövrar- och förtryckarparti.

Hitlerpartiet är ett parti av imperialister, till på köpet de mest rougiga och blodtörstiga imperialister av alla imperialister i världen.

Kan man anse hitleristerna vara socialister? Nej, det kan man inte. I själva verket är hitleristerna socialismens svurna fiender, de värsta reaktionärer och mörkmän, vilka berövat Europas arbetarklass och folk de elementära demokratiska friheterna. För att dölja sitt reaktionära mörkmannaväsen smädar hitlermännen Englands och Amerikas inre regim såsom en plutokratisk regim. Men i England och USA existerar de elementära demokratiska friheterna, där har arbetarna och de anställda sina fackföreningar, där finns arbetarpartier, där finns s. 29

parlament, under det att alla dessa institutioner avskaffats i Tyskland under hitlerregimen. Man behöver bara jämföra dessa två förhållanden för att förstå hitlerregimens reaktionära väsen och hela hyckleriet i de tyska fascisternas prat om en engelsk-amerikansk plutokratisk regim. I grund och botten är hitlerregimen en kopia av den reaktionära regim, som existerade i Ryssland under tsartiden. Hitleristerna trampar som bekant lika ogenerat som tsarregimen arbetarnas, de intellektuellas och folkens rättigheter under fötterna och organiserar lika ogenerat som tsarregimen medeltidsmässiga judepogromer.

Hitlerpartiet är ett parti av fiender till demokratiska friheter, ett parti av medeltida reaktion och mörkmannapogromer.

Och om dessa tygellösa imperialister och ärkereaktionärer fortfarande sveper sig i »nationalisternas« och »socialisternas« toga, så gör de det för att bedraga folket, lura de godtrogna och dölja sitt imperialistiska rövarväsen under »nationalismens« och »socialismens« flagga.

Kråkor som smyckar sig med påfågelsfjädrar. . . Men hur de än smyckar sig, så upphör de inte att vara kråkor.

»Det är nödvändigt«, säger Hitler, »att med alla medel eftersträva en tysk erövring av världen. Om vi vill skapa vårt stortyska rike, måste vi först och främst uttränga och utrota de slaviska folken: ryssar, polacker, tjecker, slovakar, bulgarer, ukrainare, beloryssar. Det finnes ingen orsak varför vi inte skulle göra detta.«

s. 30

»Människan«, säger Hitler, »är syndig från födelsen och kan endast styras med våldets hjälp. I umgänget med henne är alla metoder tillåtna. Då politiken så kräver, måste man ljuga, förråda och till och med mörda.«

»Döda var och en som är emot oss«, säger Göring, »döda, döda, det är inte ni som bär ansvaret härför utan jag, döda därför!«

»Jag befriar människan«, säger Hitler, »från den förnedrande chimär, som kallas samvete. Samvete liksom bildning gör människan till en krympling. Jag har den förmånen att jag inte hämmas av några betänkligheter av vare sig teoretiskt eller moraliskt slag.«

I en hos en stupad tysk underofficer anträffad dagorder från det tyska befälet den 25 september till 489:e infanteriregementet heter det:

»Jag beordrar eldgivning mot varje ryss, som kommer inom 600 meters avstånd. Ryssen måste veta, att han emot sig har en beslutsam fiende, av vilken han ej kan vänta sig någon skonsamhet.«

I ett av det tyska befälet utfärdat upprop till soldaterna, anträffat hos den stupade löjtnanten Gustav Ziegel från Frankfurt am Main, heter det:

»Ha inget hjärta och inga nerver, sådana behöver man inte i krig. Utplåna hos dig varje ömkan och medlidande — döda varje ryss, varje sovjetmänniska, tveka inte även om du har en gubbe eller en kvinna, en liten flicka eller en pojke framför dig — döda! Därmed räddar du dig själv från undergång, tryggar din familjs framtid och höljer dig med evig ära.«

Här har ni programmet och instruktionerna från hitlerpartiets ledare och hitlerkommandot, programmet och instruktionerna från människor, som förlorat allt mänskligt och sjunkit ner till rovdjurens nivå. s. 31

Och dessa personer utan samvete och heder, dessa personer med rovdjurets moral, har fräckheten att uppmana till förintande av den stora ryska nationen, Plechanovs och Lenins nation, Belinskijs och Tjernysjevskijs, Pusjkins och Tolstojs, Glinkas och Tjajkovskijs, Gorkijs och Tjechovs, Setjenovs och Pavlovs, Repins och Surikovs, Suvorovs och Kutuzovs nation!...

De tyska inkräktarna vill ha ett utrotningskrig mot Sovjetunionens folk. Nåväl! Om tyskarna vill ha ett utrotningskrig så skall de också få det. (*Stormande, långvariga applåder.*)

Härefter är det vår uppgift, SSSR:s folks uppgift, soldaternas, befälets och den politiska personalens uppgift i vår armé och flotta att till sist förinta alla tyskar, som trängt in på vårt hemlands territorium såsom ockupanter. (*Stormande applåder, rop: »Riktigt.« »Hurra!«.*)

Ingen förskoning med de tyska ockupanterna!

Död åt de tyska ockupanterna! (*Stormande applåder.*)

DE TYSKA IMPERIALISTERNAS OCH DERAS ARMÉERS KROSSANDE ÄR OUNDVIKLIGT

Enbart det faktum, att de tyska inkräktarna i sitt moraliska förfall förlorat allt mänskligt och för länge sedan sjunkit ned till rovdjurens nivå, enbart detta förhållande talar för att de dömt sig själva till oundviklig undergång.

Men de tyska inkräktarnas och deras arméers oundvikliga undergång bestämmes ej enbart av moraliska faktorer.

Det finns ytterligare tre viktiga faktorer, vilkas betydelse växer dag för dag och som inom en icke avlägsen framtid måste leda till den hitlerska rövarimperialismens oundvikliga krossande. (*Applåder.*) s. 32

Det är för det första den bristande hållfastheten i det imperialistiska Tysklands *européiska* uppland, »nyordningens« labilitet i Europa. De tyska erövrarna har förslavat den europeiska kontinentens folk från Frankrike till Sovjetbaltikum, från Norge, Danmark, Belgien, Holland och Sovjetbeloryssland till Balkan och Sovjetukraina, berövat dem elementära demokratiska friheter, berövat dem rätten att bestämma över sitt eget öde, tagit ifrån dem deras bröd, kött och råvaror, förvandlat dem till slavar, låtit polacker, tjecker och serber undergå sannskylldig korsfästelse, och menar att, sedan de uppnått herraväldet i Europa, skall de nu på denna grund kunna upprätta Tysklands världsherravälde. Detta kallar de för »nyordning i Europa«. Men vad är det för en »grund«, vad är det för en »nyordning«? Endast egenkära hitlerdårar kan undgå att se, att »nyordningen« i Europa och den beryktade »grunden« för denna ordning utgör en vulkan, vars utbrott kan komma när som helst och begrava det tyska imperialistiska korthuset. Man åberopar sig på Napoleon och försäkrar, att Hitler handlar som Napoleon och att han i allt liknar Napoleon. Men för det första bör man härvid inte glömma Napoleons öde. Och för det andra är Hitler inte mera lik Napoleon än kattungen liknar lejonet (*skratt, applåder*), ty Napoleon kämpade mot reaktionens krafter och stödde sig på progressiva krafter medan Hitler tvärtom stöder sig på de reaktionära krafterna och bekämpar de progressiva krafterna. Endast hitlerdårar från Berlin kan undgå att förstå, att Europas förslavade folk kommer att kämpa och resa sig mot hitlertyranniet. Vem kan betvivla, att SSSR, Storbritannien och USA kommer att lämna Europas folk sitt fullaste stöd i deras befrielsekamp mot hitlertyranniet? (*Applåder.*) s. 33

Det är för det andra den bristande hållfastheten i hitlerrövarnas *tyska* hemmafront. Så länge hitleristerna sysslade med att sammanföra det genom Versaillesfördraget sönderstyckade Tyskland kunde de få stöd av det tyska folket, som besjälades av förebilden om Tysklands återupprättande. Men sedan denna uppgift lösts och hitleristerna be-
trätt imperialismens väg, börjat erövra främmande jord och underkuva främmande folk och därigenom förvandlade Europas folk och SSSR:s folk till det nuvarande Tysklands svurna fiender, har inom det tyska folket ägt rum en djupgående omsvängning mot krigets fortsättande, för att göra slut på kriget. Över två års blodigt krig, vars slut ännu ej kan skönjas, miljoner av offrade människoliv, hunger, elände, epidemier, överallt en tyskfientlig atmosfär, Hitlers stupida politik, som gjort SSSR:s folk till det nuvarande Tysklands svurna fiender — allt detta måste ovillkorligen vända det tyska folket mot det onödiga och förödande kriget. Endast hitlerdårarna kan undgå att förstå, att inte bara de tyska truppernas europeiska uppland utan även deras tyska hemmafront utgör en vulkan, som är redo till ett utbrott och att begra-
va hitleräventyrarna.

Slutligen är det koalitionen mellan SSSR, Storbritannien och Ame-
rikas förenta stater mot de tysk-fascistiska imperialisterna. Faktum
är, att Storbritannien, Amerikas förenta stater och Sovjetunionen sam-
manslutit sig till ett enigt läger, vilket ställt som mål att krossa hitle-
rimperialisterna och deras rövararmé. Det moderna kriget är ett moto-
rernas krig. Kriget kommer att vinnas av den, som är avgjort överläg-
sen i fråga om produktionen av motorer. Om USA:s, Storbritanniens
och SSSR:s motorproduktion sammanräknas, erhåller vi åtminstone s. 34
trefaldig överlägsenhet gentemot Tyskland i fråga om motorer. Häri
ligger en av grunderna till den hitlerska rövarimperialismens ound-
vikliga undergång.

Den nyligen hållna tremaktskonferensen i Moskva, i vilken hr Bea-
verbrook som Storbritanniens representant och hr Harriman som USA:s
representant deltog, fattade beslut att systematiskt hjälpa vårt land
med stridsvagnar och flygplan. Som bekant har vi redan börjat erhålla
stridsvagnar och flygplan enligt detta beslut. Redan tidigare tryggade
Storbritannien vårt lands försörjning med sådant material som vi lider
brist på: aluminium, bly, tenn, nickel, rågummi. Om man härtill lägger
det faktum, att Amerikas förenta stater i dagarna beslutat lämna Sov-
jetunionen ett lån på en miljard dollar, så kan man med säkerhet utgå
ifrån, att koalitionen mellan Amerikas förenta stater, Storbritannien
och SSSR är en realitet (*stormande applåder*), som växer och kommer
att växa till båtnad för vår gemensamma befrielsegärning.

Sådana är de faktorer, som bestämmer den tysk-fascistiska imperialismens oundvikliga undergång.

VÅRA UPPGIFTER

Lenin skilde mellan två slags krig, erövringskrig, vilka är orättvisa, samt frihetskrig, som är rättvisa.

Tyskarna för nu ett orättvist rövarkrig i syfte att erövra främmande territorier samt underkuva främmande folk. Därför måste alla hederliga människor resa sig mot de tyska inkräktarna som mot fiender.

Till skillnad från Hitlertyskland för Sovjetunionen och dess allierade ett rättvist frihetskrig i syfte att befria Europas och SSSR:s folk, vilka förslavats under hitlertyranniet. Därför måste alla hederliga människor stödja SSSR:s, Storbritanniens och de andra allierades arméer som befrielsearméer. s. 35

Vi har inte och kan inte ha sådana krigsmål som att erövra främmande territorier och underkuva främmande folk, vare sig det gäller folk och områden i Europa eller folk och områden i Asien, inklusive Iran. Vårt främsta mål är att befria våra områden och våra folk från det tysk-fascistiska oket.

Vi har inte och kan inte ha sådana krigsmål som att tvinga vår vilja och vår regim på de slaviska och andra underkuvade folk i Europa, vilka väntar på hjälp från oss. Vårt mål är att bistå dessa folk i deras frihetskamp mot hitlertyranniet för att sedan låta dem i full frihet inrätta sig på sitt område efter egen önskan. Ingen inblandning i andra folks inre angelägenheter!

Men för att förverkliga dessa mål måste man krossa de tyska inkräktarnas militära makt och till sist man förintä alla tyska ockupanter, som trängts in i vårt hemland för att förslava det. (*Stormande, långvariga applåder.*)

Men för att uppnå detta måste vår armé och vår flotta få ett verkamt och aktivt stöd från hela vårt land, våra arbetare och anställda, män och kvinnor, måste oförtrutet arbeta vid sina företag och lämna fronten allt mera stridsvagnar, granatgevär och pansarvärnskanoner, flygplan, kanoner, granatkastare, kulsprutor, gevär och ammunition. våra kollektivbrukare, män och kvinnor, måste oförtrutet arbeta på fälten samt lämna fronten och landet alltmera bröd, kött och råvaror för industrin, hela vårt land och alla SSSR:s folk måste sammansluta sig till ett enigt kampläger, som tillsammans med vår armé och flotta utkämpar det stora frihetskriget för vårt hemlands ära och frihet, för de s. 36

tyska arméernas krossande. (*Stormande applåder.*)

Detta är nu vår uppgift.

Vi kan och vi måste fylla denna uppgift.

Först sedan vi fyllt denna uppgift och krossat de tyska inkräktarna, kan vi vinna en varaktig och rättvis fred.

För ett fullständigt krossande av de tyska inkräktarna! (*Stormande applåder.*)

För befriandet av alla förtryckta folk, som stönar under hitlertyranniets ok! (*Stormande applåder.*)

Leve den orubbliga vänskapen mellan Sovjetunionens folk! (*Stormande applåder.*)

Leve vår Röda armé och vår Röda flotta! (*Stormande applåder.*)

Leve vårt ärorika hemland! (*Stormande applåder.*)

Vår sak är rättvis och segern skall bli vår! (*Stormande applåder. Alla reser sig. Man ropar: »Leve den store Stalin!» Hurrarop. Stormande och långvariga ovationer. Internationalen sjunges.*)

»Tal vid Moskvasovjetens högtidssammanträde med arbetandedeputerade ur parti- och samhällsorganisationer i staden Moskva den 6:e november år 1941«. Avskrift efter J. Stalin: »Sovjetunionens stora fosterländska krig«, Förlaget för litteratur på främmande språk, Moskva 1954.